

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.3.2012
COM(2012) 65 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af
indtægter fra opsparing
i form af rentebetalinger**

{SWD(2012) 16 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

1. INDLEDNING

I artikel 18 i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt "direktivet")¹ hedder det, at *"Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Rådet om, hvorledes dette direktiv virker. Kommissionen foreslår på baggrund af disse rapporter i påkommende tilfælde Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger"*.

Rapporten vedrørende den første gennemgang² blev udarbejdet i 2008 ("2008-rapporten")³, omfattede direktivets gennemførelse og praktiske anvendelse og opsummerede den økonomiske evaluering⁴ og Kommissionens råd med hensyn til behovet for ændringer. De nødvendige ændringer, som blev påpeget i 2008-rapporten, har først og fremmest til formål at præcisere visse fortolkningsspørgsmål og at lukke de nuværende huller i lovgivningen. Med henblik herpå har Kommissionen vedtaget et ændringsforslag⁵ af den 13. november 2008 ("forslaget") til direktivet med henblik på at lukke de eksisterende huller og for bedre at hindre skattesvig.

Rapporten om denne anden gennemgang omfatter primært funktionsmåden og en økonomisk evaluering af direktivet. De vigtigste konklusioner i dette dokument, dvs. den udbredte brug af offshore-jurisdiktioner, når det gælder formidlende organer samt væksten på de vigtigste markeder, der leverer produkter svarende til gældsfordringer, styrker argumentet for at udvide direktivets anvendelsesområde og relevante aftaler indgået i henhold til samme direktivs artikel 17. Disse konklusioner stemmer også overens med de politiske tilsagn fra G20 om at fremme overholdelsen af internationale finansielle og skattemæssige informationsudvekslingsstandarder og om at benytte alle de modforanstaltninger, der er til

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:157:0038:0048:da:PDF>

² http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/personal_tax/savings_tax/savings_directive_review/index_en.htm

³ Rapport KOM/2008/0552 http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V5&T2=2008&T3=552&RechType=RECH_naturel&Submit=Search

⁴ Nærmere oplysninger i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som fremlægger en økonomisk vurdering af virkningerne af Rådets direktiv 2003/48/EF på grundlag af de foreliggende data, Bruxelles, 15.9.2008, SEK (2008) 2420 http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/savings_directive_review/sec%282008%292420.pdf.

⁵ Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, Bruxelles, 13.11.2008, KOM(2008) 727 endelig, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/savings_directive_review/com%282008%29727_en.pdf

rådighed til bekæmpelse af skattely og usamarbejdsvillige jurisdiktioner, der ikke opfylder disse standarder.

Arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, som er vedlagt denne rapport, giver flere faktuelle oplysninger om de emner, der behandles i det følgende.

2. GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE AF DIREKTIVET

I den første gennemgang konkluderede Kommissionen, at samtlige medlemsstater har gennemført direktivet i deres nationale lovgivning⁶ og er begyndt at anvende gennemførelsesbestemmelserne på de planlagte datoer (dvs. den 1. juli 2005 og for Bulgariens og Rumæniens vedkommende den 1. januar 2007). Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer mod individuelle medlemsstater om specifikke elementer i deres gennemførelsesbestemmelser, som først blev afsluttet efter bekræftelse fra dem om, at disse regler var blevet bragt i overensstemmelse med direktivet. Der findes på nuværende tidspunkt ikke nogen verserende overtrædelsesprocedurer.

På mødet i Økofinrådet den 7. december 2010 forpligtede Kommissionen sig til at fremlægge en ad-hoc-rapport i midten af 2011 om den korrekte og effektive anvendelse af direktivet i medlemsstaterne. Baseret på svarene på et spørgeskema, som blev sendt til alle medlemsstaterne, udarbejdede Kommissionen denne rapport (SEK (2011) 775 endelig),⁷ som blev forelagt Rådet den 14. juni 2011.

En vurdering af medlemsstaternes svar viser, at visse af direktivets bestemmelser er blevet fortolket forskelligt af medlemsstaterne. Nogle af de nævnte risici, der er forbundet med forskellig fortolkning, blev allerede påpeget i 2008-rapporten. I denne sammenhæng ville de største problemer blive fjernet gennem tilsvarende nye regler i forslaget.

3. DIREKTIVETS FUNKTIONSMÅDE

Det er blevet vurderet, hvorledes direktivet fungerer ved hjælp af et spørgeskema, som er blevet sendt til skattemyndighederne i medlemsstaterne, om deres anvendelse af de data, der er blevet udvekslet i henhold til direktivet. Kommissionen har desuden gennemgået de statistikker, der er leveret i henhold til direktivet, og har bestilt en undersøgelse for at vurdere den administrative byrde, som det nuværende direktiv pålægger de økonomiske operatører. De vigtigste resultater af denne analyse er anført nedenfor.

3.1. Spørgeskema om dataanvendelse

Der er blevet sendt et spørgeskema med følgende oplysninger til eksperterne fra ACDT-gruppen⁸ om anvendelsen af de data, der modtages af deres skatteadministrationer fra andre medlemsstater: Anvendelse af data ved skattekontrol; kvaliteten af de data, der modtages fra

⁶ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:72003L0048:EN:NOT#FIELD_BE

⁷ [http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/implementation/sec\(2011\)775_en.pdf](http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/implementation/sec(2011)775_en.pdf)

⁸ Kommissionens ekspertgruppe bestående af nationale eksperter: Administrative Cooperation in Direct Taxation (administrativt samarbejde inden for direkte beskatning)

andre medlemsstater; og om hvorvidt indførelsen af direktivet havde ført til en bedre overholdelse fra skatteydernes side.

Bedste praksis

De medlemsstater, der har foretaget en vurdering, har indberettet positive resultater. Dette dokument belyser dog visse områder, som medlemsstaterne kunne forbedre for at gøre bedre brug af de udvekslede oplysninger:

- Integration af rentebeskatningsdirektivets database med den nationale skattedatabase
- Udvikling af risikostyring samt en mere automatiseret proces til krydskontrol af data
- Strømlining af dataformidling mellem den centrale skatteforvaltning og de lokale opkrævningskontorer.

Datakvalitet

Medlemsstaterne har fremhævet en klar stigning i kvaliteten af de data, de modtager, som skyldes det strukturerede format og de fælles procedureregler for indberetning af data. Ved en sammenligning med udveksling af oplysninger under bilaterale traktater ses det, at kvaliteten af de data, der indberettes i henhold til direktivet er betydeligt højere.

Men kvaliteten af de modtagne data er stadig et problem for mange medlemsstater. I øjeblikket er situationen den, at omkring halvdelen af medlemsstaterne har bekræftet, at de kontrollerer indholdet af de oplysninger, de modtager fra de betalende agenter, inden de sender dem til de modtagende medlemsstater.

Idet det er vigtigt at højne kvaliteten, bør medlemsstaterne overveje at anvende systematisk kontrol af kvaliteten af de oplysninger, der skal fremsendes. Endvidere opfordres medlemsstaterne til at anvende online kontrolsystemer, der udvikles af Kommissionen, til verifikation af det skattemæssige identifikationsnummer (TIN) med det formål at identificere den pågældende skatteyder korrekt.

3.2. Statistikker i henhold til direktivet

Eftersom direktivet kun har været i anvendelse siden den 1. juli 2007, har manglen på data begrænset omfanget af den første gennemgang. Det var først på Rådets møde den 12. maj 2008, at medlemsstaterne blev enige om de statistiske oplysninger⁹, der skal forelægges Kommissionen med henblik på at vurdere effektiviteten og virkningen af direktivet.

Siden den første gennemgang er der blevet fastlagt datadefinitioner og -formater, som har ført til bedre og mere rettidig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Hvad angår mængden af udvekslede data har de medlemsstater, der er store, eller som har vigtige finanscentre, udvekslet flest data. Den største mængde information blev udvekslet i 2007, hvor der blev rapporteret om transaktioner til en værdi af 38,9 mia. EUR (i 2009 var tallet 9,9

⁹

<http://register.consilium.europa.eu/pdf/da/08/st09/st09467.da08.pdf>

mia. EUR¹⁰). Hvis brutteprovenuet medtages i tallene, kan der fremkomme et andet sammenligningsgrundlag, og hvis man ikke medregner dette element, bliver beløbene mere stabile (renteindtægterne i 2009 lå på 2,3 mia. EUR (i 2007 var tallet 3,6 mia. EUR). Den kildeskat, der er fælles for alle lande i henhold til direktivet samt relaterede opsparingsaftaler, er faldet fra 700,9 mio. EUR i 2008 til 495,9 mio. EUR i 2009. Både faldet i mængden af udvekslede oplysninger og kildeskatten kan delvis forklares ved finanskrisen i sidste kvartal af 2008, som førte til et betydeligt fald i rentesatserne for private indlån i 2009.

Et vigtigt træk ved dataene er den store variation i de oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne i den undersøgte periode. En simulation vedrørende Den Europæiske Centralbanks grænseoverskridende indskud (afsnit 4 i denne rapport) bekræftede, at i nogle medlemsstater lå de indberettede rentebetalinger for de traditionelle typer af renteindtægter under det anslåede benchmark for grænseoverskridende indskud og rentesatser. Endvidere pegede svarene fra medlemsstaterne til ad hoc-rapporten (afsnit 2 i denne rapport) på, at de fleste medlemsstater hovedsageligt benytter sig af de betalende agents korrekte anvendelse af retningslinjerne til korrekt identifikation af de relevante indtægter, der skal indberettes, selv om de har bestemmelser til at udføre revisioner og anvende sanktioner for manglende overholdelse af direktivet.

For at løse problemet med varierende data, der udveksles i løbet af skatteår, bør medlemsstaterne overveje anvendelsen af kontrolforanstaltninger i forbindelse med fuldstændigheden af de data, som deres betalende agenter indgiver, herunder: i) et centralt register over betalende agenter, der oprettes i hver medlemsstat, og som etableres inden for deres jurisdiktion for at kontrollere, om dataene er blevet forelagt til tiden; ii) analyser af udsving i mængden af de data, der indberettes af betalende agenter, herunder navnlig de indberettede beløb og antallet af retmæssige ejere; iii) samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at styrke kontrolprocedurerne for betalende agenter, herunder disses systemer og interne kontrolretningslinjer; og iv) udvikling af benchmarks og sammenligning med andre datakilder, f.eks. nationale statistikker om rapportering af grænseoverskridende indskud.

3.3. Evaluering af de opstarts- og tilbagevendende omkostninger ved gennemførelsen af direktivet

En undersøgelse til vurdering af den administrative byrde, som det eksisterende direktiv pålægger de økonomiske operatører, konkluderede, at de allerede havde oplysninger til deres rådighed om de fleste indberetningsforpligtelser i henhold til det eksisterende direktiv som følge af lovgivning til bekæmpelse af hvidvaskning af penge¹¹, indenlandsk lovgivning eller intern forretningspraksis. Ingen af de adspurgte oplyste dog, at de ville indsamle oplysninger om artikel 4, stk. 2 (bestemmelser om den betalende agent ved modtagelsen), medmindre det krævedes i direktivet.

De betalende agenter anser de fleste trin i rapporteringen i henhold til direktivet for at være "business as usual"-omkostninger, og derfor virker den dertil knyttede administrative byrde ikke overdreven.

¹⁰ Sverige har ikke rapporteret til Kommissionen om udveksling af oplysninger med andre medlemsstater for nogen af disse skatteår. Irland har haft tekniske problemer med forelæggelsen af data for 2009.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets **direktiv 2005/60/EF** af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EØS-relevant tekst)

4. ØKONOMISK EVALUERING

Som led i denne gennemgang er der foretaget en økonomisk evaluering for at analysere udviklingen af de vigtige europæiske og ikke-europæiske markeder for opsparingsprodukter med hensyn til betydningen af de relevante markeder og den geografiske opbygning af deres kundegrundlag. Indrapporterede bankdata blev anvendt i indberetningerne fra Bank of International Settlements (BIS), Den Europæiske Centralbank (ECB) og den schweiziske centralbank (SNB). ECB's data blev også benyttet til at udføre en simuleringsøvelse vedrørende dækning af det potentielle grundlag for udveksling af oplysninger eller kildeskat.

Hertil kommer, at data om relevante specifikke markeder – 1) obligationer og aktier (fra IMF's forbrugerprisindeks), 2) gælds- og egenkapitalprodukter og derivater i almindelighed (fra Eurostat), 3) strukturerede detailprodukter (fra Avery), 4) investeringsinstitutter eller UCITS, dvs. institutter for kollektiv investering i værdipapirer (primært fra EFAMA) og 5) forsikringsprodukter (primært fra en Europe Economics undersøgelse) - blev benyttet til at analysere udviklingen af disse markeder i de seneste år.

I denne rapport forstås ved UCITS virksomheder eller enheder, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF¹² (tidligere direktiv 85/611/EØF¹³). Begreberne ikke-UCITS og ikke-UCITS-fonde henviser til alle andre kollektive investeringsfonde eller -ordninger.

De vigtigste resultater af denne evaluering er anført nedenfor.

BIS-DATA

Den Internationale Betalingsbanks (BIS) *International Locational Banking Statistics* omfatter kvartalsvise data om aktiver og passiver hos indenlandske banker og filialer af udenlandske banker beliggende i 43 indberettende lande opdelt på et bilateralt grundlag alt efter deres udenlandske modstykker. Positionerne indberettes brutto og på et ikke-konsolideret grundlag og i mio. USD.

De fleste store offshore-finanscentre gik ikke med til at videregive deres bilaterale positioner via BIS. Offentlige BIS-data, herunder data vedrørende andre lande,¹⁴ muliggjorde dog en detaljeret analyse af offshore-holdingselskaber med jurisdiktioner både inden og uden for netværket af opsparingsaftaler.

De offentligt tilgængelige BIS-data viste, at mængden af udenlandske ikke-bankindlån for Caymanøerne i 2011 er den næststørste blandt de lande, der indberetter til BIS, og kan sammenlignes med USA's. De modsvarende resultater viste, at en væsentlig del af ikke-bankindlån i medlemsstaterne og i jurisdiktioner inden for besparingsaftalenetværket ejes af

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

¹³ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

¹⁴ Alle medlemsstater, Schweiz og Guernsey har givet tilladelse til videregivelse af deres bilaterale positioner vedrørende andre lande, dvs. med alle de lande, hvor deres indskudstagere befinder sig.

kunder, der befinder sig i offshore-jurisdiktioner (gennemsnitligt 35 % for medlemsstater og jurisdiktioner inden for opsparingsaftalenetværket sammenlagt for tidsrummet 2000-2010; for jurisdiktionerne i opsparingsaftalenetværket toppede tallet på 65 % i 2007¹⁵).

Det faktum, at offshore-centre kan anvendes til indlån og til etablering eller forvaltning af ikke-bankmæssige indskudstagerstrukturer, viser, at gennemførelsen af bestemmelser vedrørende gennemsigtighed og betalende agenter efter en sådan betaling i visse retlige strukturer i offshore-centrene er berettigede og nødvendige både i direktivet og opsparingsaftalerne.

¹⁵

Det kan med rimelighed antages, at den ikke-bankmæssige sektor i disse jurisdiktioner ikke primært består af industrielle virksomheder eller enkeltpersoner, men af formidlende organer.

ECB-DATA

Simuleret dækning

Data fra ECB er baseret på balancestatistikker fra MFI¹⁶. De finansielle institutioner i hver medlemsstat indberetter på månedsbasis til ECB de indskud, som ejes af ikke-residente husholdninger hjemmehørende i euroområdet. Beløbene indberettes for det samlede euroområde uden en nærmere opdeling mellem de enkelte medlemsstater i euroområdet. Oplysningerne opdeles efter indskudstageres sektorer (herunder en detaljeret opdeling for husholdninger) i henhold til løbetiden for 7 forskellige rentesatser. Disse data blev udvalgt, da de blev anset for at være det bedste grundlag for at gennemføre en simuleringsøvelse for at muliggøre en begrænset evaluering af, om de data, der udveksles (eller den skat, der tilbageholdes) i medfør af direktivet, afspejler en tilfredsstillende dækning af det potentielle involverede skattegrundlag.

Med en anslået dækningsbenchmark på 70 % for de gennemsnitlige data for skatteårene 2006-2009 er 7 medlemsstater faldet til under 70 %, mens fire andre ligger under 100 %. 16 medlemsstater overstiger 100 %¹⁷.

Resultaterne af simuleringsøvelsen understreger yderligere behovet for, at medlemsstaterne overvejer systematisk kontrol af fuldstændigheden af data, som deres betalende agenter indgiver, som det foreslås i afsnit 3.2.

Udvikling af grænseoverskridende indskud ejet af husholdninger i euroområdet

ECB's data blev ligeledes analyseret for at vurdere udviklingen i grænseoverskridende indskud. Indskud med alle løbetider, herunder indlån på anfordring, der typisk producerer lave renter, beløb sig til 164 mia. EUR i 2003, og nåede et højdepunkt på over 247 mia. EUR i oktober 2008 (en stigning på 50 % i denne periode).

Tidsindskud er faldet fra 72 mia. EUR i januar 2003 til 60 mia. EUR i november 2005 – hvilket er 15 % i hele perioden og en månedlig nedgang på -0.52 %. Dette er ikke tilfældet ved indlån uden aftalt løbetid (f.eks. indlån på anfordring). En mere præcis sondering mellem tendenserne for tidsindskud i euroområdet og medlemsstaterne uden for euroområdet viser, at den nedadgående tendens indtil november 2005 primært stammede fra medlemsstaterne i euroområdet (-38.84 % i perioden og en månedlig nedgang på -1.51 %). I de følgende tre år fra november 2005 til november 2008 blev der for de to kategorier konstateret en næsten fuldstændig ens vækst i grænseoverskridende indskud fra 60 mia. EUR til 81 mia. EUR (en stigning på 25 % for euroområdet og 30 % uden for euroområdet.).

¹⁶ MFI: monetær finansiell institution

¹⁷ Resultater over 100 % er normalt, da definitionen af renteindtægter i direktivet er bredere end de indskud, der er omfattet af ECB's data

Efter udløbet af 2008 så det ud til, at tidsindskud i euroområdet medlemsstater havde oplevet den største nedgang (fra 41 mia. EUR i november 2008 til 21 mia. EUR i marts 2010), primært på grund af finanskrisen.

Tendenserne for grænseoverskridende indskud fra euroområdet husholdninger i andre medlemsstater viser en generel stigning indtil begyndelsen af finanskrisen. Væksten blev hovedsagelig drevet af indlån uden aftalt løbetid (f.eks. indlån på anfordring med meget lave rentesatser), mens tidsindskud (f.eks. tidsbegrænsede opsparingskonti med højere renter) i medlemsstaterne i euroområdet faldt indtil november 2005, men derefter steg i tråd med indlån uden for euroområdet.

SNB-DATA

Den schweiziske centralbank (SNB) udarbejder en årlig publikation *Banks in Switzerland*, som indeholder detaljerede statistikker baseret på de finansielle rapporter fra schweiziske banker. Publikationen giver først og fremmest nogle detaljerede geografiske og/eller kunde baserede opdelinger vedrørende: i) geografisk opdeling af aktiver og passiver, der er opført i balancen; ii) forvaltning af betroede midler pr. land; og iii) beholdninger af værdipapirer på bankernes depotkonti pr. depotkontoindehavers bopæl, værdipapirkategori og erhvervssektor.

SNB's resultater viser, at der er et stærkt kundegrundlag i offshore-jurisdiktionerne både i og uden for netværket af opsparingsaftaler¹⁸. Dette bekræfter, at det haster (se også ovenstående afsnit om BIS-data) med at behandle sådanne tilfælde, hvor formidlende strukturer i offshore-jurisdiktionerne er involveret i betaling af indtægter fra opsparing i jurisdiktioner inden for opsparingsaftalenetværket, særligt EU-Schweiz-aftalen om beskatning af opsparing.

DATA FRA IMF'S FORBRUGERPRISINDEKS

I sin koordinerede porteføljeinvesteringsundersøgelse (CPIS) rapporterer IMF om grænseoverskridende investeringspositioner (investeringer til markedspriser ved årets udgang) for investorer, der bor i 74 deltagende lande (investors land) med en opdeling efter det tilsvarende investeringsland (udsteders land). I princippet kompiles oplysningerne i henhold til, hvor debitor (gælds- eller egenkapitaludstedere), og kreditor (investor) er placeret, hvilket ikke nødvendigvis kopierer den status som udbetalende agent eller retmæssig ejer, der er afgørende for anvendelsen af direktivet.

¹⁸ F.eks. betroede forpligtelser over for enheder, hovedsagelig uden for banksektoren, i Vestindien (særligt med SNB og BIS-formål, der omfatter Anguilla, Antigua og Barbuda, De Britiske Jomfruøer, Montserrat, St. Christopher/St. Kitts og Nevis) og Panama (med en andel på 16 % og 9 %) ligger på første- og andenpladsen som en andel af alle betroede forpligtelser.

Der kan drages to vigtige konklusioner af CPIS-dataene for medlemsstaterne, der giver en detaljeret sektorspecifik opdeling:

Indførelsen af direktivet har ikke afskrækket individuelle investorer fra at investere i værdipapirer udstedt i medlemsstaterne, især i de lande, der udveksler oplysninger. Tværtimod gælder det for de fleste af de undersøgte medlemsstater, at enkeltpersoner har øget deres investeringer i værdipapirer i medlemsstaterne, navnlig dem, der udveksler oplysninger; og

Den luxembourgiske investeringsfundsbranche har oplevet en betydelig stigning i sin andel af grænseoverskridende egenkapitalinvesteringer foretaget af europæiske husholdninger.

EUROSTATS DATA

Indtægter

Der blev foretaget en sammenligning mellem husholdningernes indkomster i forhold til alle økonomiens sektorer for at kortlægge indkomstelementer i og uden for direktivets anvendelsesområde for at kontrollere, om der er forekommet produktsubstitution. Dataene viste, at i perioden 2000-2009 var de europæiske husholdningers renteindtægter som en del af formueindkomsten¹⁹ forholdsvis stabile indtil 2008, hvorefter de faldt kraftigt i 2009 på grund af lavere renter på gældsfordringer som følge af finanskrisen, en tendens, som også gælder for den samlede økonomi.

Der kunne ikke konstateres nogen åbenlyse ændringer i opsparingsindtægtskilden henimod produkter uden for direktivets anvendelsesområde på grundlag af Eurostats data om indkomstforhold²⁰.

Aktiver

En analyse af husholdningernes gældsaktiver viste, at disse aktiver var forholdsvis stabile i perioden 2000-2009 i forhold til husholdningernes egenkapital, som næsten blev halveret i samme periode, hvilket kan afspejle større modvilje mod risikotagning blandt investorerne og/eller et generelt fald i aktieværdien. En bemærkelsesværdig udvikling er den store stigning i husholdningernes finansielle derivater (1,05 % af husholdningernes samlede aktiver i 1999 og 18,03 % i 2009).

Øget anvendelse af finansielle derivater ville støtte en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte strukturerede finansielle produkter, hvor aktivgrundlaget svarer til gældsfordringer.

¹⁹ Formueindkomst Indtægter fra aktiver

²⁰ Det skal bemærkes, at en væsentlig begrænsning ved Eurostats data er, at de ikke skelner mellem indenlandske og grænseoverskridende indtægter, og derfor kan der kun drages generelle konklusioner.

STRUKTUREREDE DETAILPRODUKTER

Kommissionen gjorde brug af Avery's strukturerede detailproduktdatabase, som indeholder detaljerede oplysninger om 34 markeder og har over 2 millioner strukturerede produkter lanceret på verdensplan. Siden januar 2005 anslås databasen til at omfatte ca. 90 % af de strukturerede detailprodukter, der er udstedt i Europa. Den største begrænsning er, at databasen er udformet efter sine kunders afsætningsbehov og ikke skelner i henhold til direktivets formål mellem indenlandske investeringer og grænseoverskridende investeringer. Ikke desto mindre, uanset manglen på specifikke data om grænseoverskridende investeringer, påvises betydningen af dette produktmarked af markedets størrelse, hvor de nuværende udestående beløb af salget på de relevante europæiske markeder ligger på 767,3 mia. EUR. Dette produktmarked har generelt gennemgået en hurtig udvikling (en gennemsnitlig årlig stigning på mere end 30 %) med en høj andel af produkter med kapitalbeskyttelsesegenskaber (dominerer lanceringerne hvad angår mængde med en andel på 60-70 %) og underliggende rentebaserede egenskaber (den rentebaserede aktiekategoriandel steg fra 3,2 % i 2001 til næsten 30 % i 2007).

Den påviste betydning af det strukturerede produktmarked, især produkter svarende til gældsfordringer, samt udviklingen af særlige europæiske markeder, som primært er rettet mod udenlandske detailinvestorer, støtter en udvidelse af direktivet og opsparingsaftalerne til også at omfatte de pågældende typer af strukturerede produkter.

UCITS-data²¹

Hvad angår substituering af midler, viser data fra EFAMA²² en tilbagegang i obligationer som en % af de samlede UCITS (31 % i 2002 – 23 % i 2010), med en stigning i investeringer i UCITS af andre kategorier, der var mere tilbøjelige til at ligge udenfor direktiv 2003/48/EF's anvendelsesområde på grund af aktivernes sammensætning. Der har ligeledes været et skift til ikke-UCITS i samme periode (22 % i 2002 til 25 % i 2010).

Selvom den ikke nødvendigvis drives af skatteunddragelsesstrategier, retfærdiggør stigningen i ikke-UCITS-fonde elementerne i forslaget, der har til formål at sikre ligebehandling af UCITS og ikke-UCITS-fonde, der har en sammenlignelig sammensætning af aktiver.

FORSIKRINGSPRODUKTER

Såvel datakilder som udokumenterede meldinger påpeger det hensigtsmæssige i at optage livsforsikringsprodukter, med et investeringselement i forslagets anvendelsesområde. Prips-rapporten²³ udarbejdet af Europe Economics identificerede betydningen af livsforsikringsprodukter, der er tilknyttet investeringsfonde, som en del af EU's livsforsikringsmarked, herunder medlemsstater, der har væsentlige grænseoverskridende livsforsikringsforretninger med detailinvestorer i EU.

²¹ For den gældende definition jf. side 6 ovenfor.

²² EFAMA: European Fund and Asset Management Association

²³ Undersøgelse af omkostninger og fordele ved de potentielle ændringer til distributionsændringer i forbindelse med forsikring, investeringsprodukter og andre ikke-MIFID pakkeinvesteringsprodukter rettet mod private investorer,
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_fordele_study_en.pdf

Udvikling af store grænseoverskridende markeder for livsforsikringsprodukter tilknyttet investeringsfonde (hvilket anses som en distributionskanal for UCITS) berettiger det element i forslaget, som ligger til grund for, at direktivet udvides til også at omfatte ydelser fra forsikringsprodukter svarende til gældsfordringer.

5. KONKLUSIONER

Medlemsstaterne har generelt udtrykt tilfredshed med de data, der modtages i henhold til direktivet for at sikre, at skatteyderne overholder reglerne for indberetning af renteindtægter. Medlemsstaterne har anført en tydelig forøgelse af kvaliteten af de modtagne data i indberetningsperioden, og den tilskrives det strukturerede format og de fælles procedureregler for indberetningen af data. Gennemgangen har også vist, hvordan medlemsstaterne bedre kan udnytte data, og påvist nødvendigheden af yderligere at forbedre rigtigheden og fuldstændigheden af de data, som udveksles.

Den økonomiske analyse har vist, at det er bydende nødvendigt at opdatere direktivet og de relevante opsparingsaftaler hvad angår dækning samt transaktioner og økonomiske operatører for at rette op på de eksisterende muligheder for omgåelse, herunder dem, der følger af situationer, der omfatter tre parter, som involverer jurisdiktioner både inden og uden for aftalernes rammer. Det er nødvendigt at opnå enighed om forslaget og vedtage et forhandlingsmandat for tilsvarende forbedringer i disse aftaler for at fremme gennemsigtighed og god forvaltningspraksis i skatteanliggender, både i og uden for EU.